

Chcesz mi pomóc?

Zapytaj, czy tego potrzebuję. Jeśli tak, powiem ci co możesz zrobić.

Pamiętaj, że mogę odmówić pomocy.

Z wieloma rzeczami radzę sobie samodzielnie. To miło, że o mnie myślisz – dziękuję!

Nie zachowuj się wobec mnie protekcjonalnie – nie jestem ofiarą
Traktuj mnie normalnie i z szacunkiem.

Jeśli pytasz o mnie – mów do mnie, nie do osoby, która mi towarzyszy.

Dziękujemy wszystkim uczestnikom i uczestniczkom warsztatów projektowych w Dymaczewie Nowym za aktywny udział, otwartość i dobrą energię!

Fundacja Inicjatyw Społecznych Mili Ludzie

ul. Maksymiliana Jackowskiego 25/23
60-509 Poznań
info@mililudzie.org
facebook.com/fundacjamililudzie
mililudzie.org

Przygotowanie merytoryczne Katarzyna Halicka
Projekt graficzny i skład My name is Asia
Druk Poligrafia KS
Nakład 4472 egz.

Poradnik został wydany w ramach projektu „Kultura dostępna – dla wszystkich!” współfinansowanego ze środków PFRON będących w dyspozycji Samorządu Województwa Wielkopolskiego.

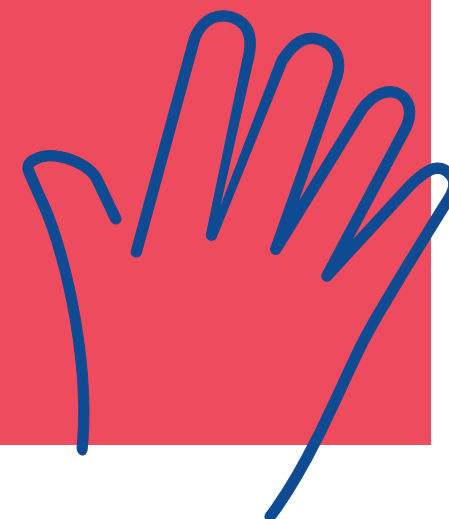
Przedstawione treści wyrażają poglądy realizatora projektu i nie muszą odzwierciedlać oficjalnego stanowiska Samorządu Województwa Wielkopolskiego.

SAMORZĄD WOJEWÓDZTWA
WIELKOPOLSKIEGO

TEŻ TUTAJ JESTEM

Mały poradnik
savoir-vivre wobec osób
z niepełnosprawnościami

TEŻ TUTAJ JESTEM!

Nie słyszę

Polski język migowy to język obcy, ma inne zasady niż język polski:

nie używaj skomplikowanych konstrukcji zdań – pisz do mnie jak do obcokrajowca;

spróbuj mówić powoli i wyraźnie, szeroko otwierając usta.

Uśmiechnij się!)

Jeśli nie znasz języka migowego:

rusz swoje ciało – użyj gestów i mimiki;

jeżeli mnie nie rozumiesz, daj mi znać;

skorzystaj ze smartfona – z map, piktogramów, pola wiadomości, by coś napisać, jeśli nie masz pod ręką ołówka i kartki;

jeżeli chcesz coś napisać – używaj prostych komunikatów.

TEŻ TUTAJ JESTEM!

Nie widzę

Zapytaj czy potrzebuję pomocy.

Nie musisz mówić głośniej niż normalnie.

Możesz delikatnie dotknąć mojego ramienia, żeby dać mi znać, że mówisz do mnie.

Jeśli pomagasz mi dojść w jakieś miejsce:

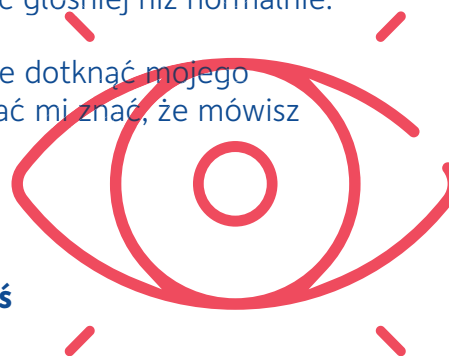
użycz mi swojego ramienia – chwycę Cię tą ręką, w której nie trzymam laski;

idź pół kroku przede mną;

opisuj przeszkody, uważaj na słupy itp.

„do widzenia”, „do zobaczenia” – nie martw się, nie obrazisz mnie używając tych zwrotów.

Jeśli pytam o drogę, opisz ją używając punktów odniesienia, które mogę znaleźć za pomocą laski.

Jeżeli jest ze mną pies – pamiętaj – on jest w pracy. Nie rozpraszaaj go.

TEŻ TUTAJ JESTEM!

Poruszam się na wózku

Nie musisz kucać kiedy ze mną rozmawiasz. Zamiast tego zrób krok w tył, nie będę zadzierać głowy, żeby Cię zobaczyć.

Wózek jest jak część mojego ciała:

nie szarp go;

nie zawieszaj na nim swoich rzeczy;

jeśli pomagasz mi gdzieś się dostać – zwróć uwagę na „techniczność” wózka;

zanim coś zrobisz, po prostu mnie zapytaj – wiem, jak działa mój wózek i za jaki element można chwycić.

Nie korzystaj z WC dla osób z niepełno-sprawnościami.

To ważne – szczególnie w miejscach, które nie są regularnie i często sprzątane.

Nie mogę kucać ani stać.

Siadanie na brudnej toalecie naprawdę nie jest przyjemne.

